

Camí de la Costa o de les Bateries

Collbató

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Vessant sud-est de la muntanya de Montserrat
Emplaçament	Des del Casalot fins al Monestir
Alçada:	691

Coordenades:

Latitud:	41.57665
Longitud:	1.82788
UTM Est (X):	402286
UTM Nord (Y):	4603437

Classificació

Número de fitxa	08069 - 180
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	X-XXI
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	El Patronat de la Muntanya de Montserrat en té cura.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Decret 59/1987 (DOGC 827, 10/4/1987)
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública

Fitxes associades:

[Drecera dels Graus](#)

[Drecera fra Garí o camí de les Escales](#)

[Capella de Sant Miquel](#)

[La font Seca](#)

[El Casalot](#)

Descripció

El camí de les Bateriaes, conegut també com el camí Vell de Collbató, surt del Casalot i té un recorregut d'unes dues hores, un desnivell de 315 m i una longitud de 6,3 km. Hom pot escurçar-lo utilitzant les drecceres dels Graus i de fra Garí. Té trams costeruts i d'altres en ziga-zaga, transcorre per la cara sud-est del massís i es dirigeix cap al nord-est, en direcció al monestir.

L'itinerari passa pel serrat de la Guàrdia, la taca blanca (ara pintada amb una senyera), les Voltes, el torrent de Santa Caterina, el serrat de les Garrigoses, el torrent Fondo, la serra Llarga i la capella de Sant Miquel. Hi ha senyals de barrinades, marges de pedra seca, trams empedrats, restes de les creus de terme, solcs oberts a la roca per evitar relliscades, plaques col·locades pels excursionistes i romeus i, al final del recorregut, làpides, monòlits i escultures commemoratives col·locades per diverses associacions. D'aquest camí surten els senders que van a Sant Joan, a les Ermites i a Collbató passant per les Feixades.

Observacions:

Coordenades UTM: a les Voltes.

Història

És un itinerari molt antic i, fins al segle XIX, també va ser el principal i més famós camí d'accés al Santuari. Apareix representat en gravats, mapes i quadres dels segles XV al XVIII i citat en els relats de molts pelegrins.

L'existència d'una via que pujava fins al monestir és esmentada l'any 945, tot i que no sabem si es tractava d'aquest camí o d'alguna dreccera. El seu control va provocar enfrontaments entre els senyors locals i el cenobi, que es van acabar l'any 1377, quan el terme de Collbató fou adquirit per la comunitat benedictina. Al segle XIV s'hi van col·locar set creus de pedra, que foren aterrades durant la guerra del Francès. Fou conegut com el camí de la Costa i, d'ençà de la guerra del Francès (1808-1814), com el camí de les Bateriaes, en record de l'artilleria que s'hi va col·locar. Hom també l'anomena el camí Vell de Collbató. Per aquí passaren reis, ambaixadors, clergues, viatgers il·lustrats, científics, romeries populars i pelegrins d'arreu del Vell Continent. A Collbató hi havia un servei de guies i de cavalleries per transportar els romeus. Va estar en actiu fins al segle XX. La construcció de la carretera nova de Monistrol i la proliferació de l'automòbil van fer decaure el camí de les Bateriaes, que actualment torna a ser fressat per excursionistes i romeus.

Bibliografia

DIPUTACIÓ DE BARCELONA (2004-2005), Mapa i Guia Excursionista, Montserrat, Barcelona, Alpina.
MIR, Jordi i Carles ALBESA (1999), Montserrat excursions des del Santuari, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
MUSET PONS, Assumpta i Miquel VIVES TORT (2010), Els camins romeus de Montserrat (segle XI-1850) [Treball inèdit].
OLIVER I PAUSAS, Jordi (2003), Montserrat. Guia itinerària, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat [Col·lecció Guies del Centre Excursionista de Catalunya], p. 119.

RIBERA I MARINÉ, Ramon (1975), Camins i canals de Montserrat, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p.100-102.

ROMA I CASANOVAS, Francesc (2006), Montserrat. Les 32 millors excursions i vies ferrades, Valls, Cossetània edicions [Col·lecció Azimut, 85], p. 100.

SOLIAS, JOSEP M., JUANA MARÍA HUÉLAMO I SUSANA LAUDO (S/D), , Inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat, Barcelona, Generalitat de Catalunya, p. 179.

